

[Glønborg]

Det er en kendsgerning, at vi i mange år har arbejdet på og stræbt efter, at vi i alle familieretlige spørgsmål har ensartethed i de nordiske lande. Jeg tror, det betyder utrolig meget, at man på den måde letter flytningen fra ét land til et andet. Vi har også på en lang række andre områder gjort det muligt, at man uden videre kan flytte og føle sig hjemme i de andre nordiske lande.

Så vil jeg nævne, at ansvarsbevidstheden altid fremmes, når danske kommer ud i nordisk sammenhæng. Det gælder specielt holdningen til alkoholproblemet. Det hænder desværre alt for ofte, når det emne kommer på dagsordenen i rent dansk sammenhæng, at man viger uden om problemerne. Man vil ikke gøre noget ved dem. Man griner lidt ad det og prøver at bagatellisere det, mens vi møder en meget seriøs, ansvarsbevidst holdning, når vi kommer i nordisk sammenhæng.

Det er ikke det eneste, vi har at lære af vore samarbejdspartnere i de nordiske lande. Men jeg tager det som et eksempel på, at vi også dér har noget at lære.

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Der er et par spørgsmål, jeg gerne vil have lov at svare på.

Hr. Poulsgaard spørger, hvorfor jeg ikke i redegørelsen tager stilling til de medlemsforslag, der også er en del af Nordisk Råds arbejde ved en session. Jeg vil gøre opmærksom på, at den redegørelse, jeg giver, er i forbindelse med Folketingets behandling af Nordisk Råds beretning. Redegørelsen indeholder en beskrivelse af, hvad ministerrådet har foretaget af aktiviteter i året, der er gået, og hvilke planer der er iværksat for den kommende periode. Det er altså en beskrivelse af et strengt historisk forløb, hvor samtlige ministerrådsområder skal være omfattet. Dens indhold er ikke og skal heller ikke være noget i retning af en revytekst. Der er ikke nogen forventning om eller sammenkædning til Nordisk Råds arbejde i øvrigt, og hvilke forslag Nordisk Råds medlemmer arbejder med.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at der blev brugt vendingen »kritik af Ministerrådssekretariatet« i forbindelse med den rapport, som de nordiske landes rationaliseringsministrier eller -institutter har iværksat. Det er et

forkert ord at bruge, for Nordisk Ministerråds Sekretariat arbejder efter de instrukser og i den struktur, som den politiske verden har dikteret. Derfor er det et ansvar for den politiske verden, og det er også derfor, at vi især fra dansk side har skubbet på, for at vi kan sikre, at den struktur, vi har, er optimal, så at de beskæftigede, også sekretariatet, har den bedste opfattelse af deres egen dagligdag og af den måde, vi politikere bruger ressourcerne på. Der er altså ingen tvivl om, at det er et politisk ansvar.

Så er der spørgsmålet om de store, flotte ord. Nu ved jeg ikke, om der er så mange flotte ord. Hvad er et flot ord? Samarbejde, er det et flot ord? Jamen det er vel noget, vi mener noget med, og det er vel også noget af det, vi bruger vores tid på. Det, jeg har brugt tid på i redegørelsen, er ikke flotte ord. Det er en beskrivelse af, hvad der allerede er i gang, hvad vi vil sætte i gang, og hvad vi agter at bruge de 611 millioner danske kroner til i 1989. Det er ikke ord. Det er aktivitetsdefinitioner og -beskrivelser.

Danmark er betragtet som brobygger mellem Norden og EF. Jeg vil gøre opmærksom på, at hvis man ser broen for sig, så går trafikken altså i begge retninger. Når fru Margrete Auken spørger, hvad vi gør nu for at sikre, at der sker noget, vil jeg sige, at vi på den bro ikke skal vende ryggen til de nordiske lande – når vi ser det geografisk altså kigge mod syd og vende ryggen mod nord – for så bliver vi simpelt hen løbet over ende. Sådan er aktiviteten på broen. Så voldsom er indsatsen i de andre nordiske lande for det, der er hovedopgaven, det, der har højeste prioritet, nemlig Norden i Europa. Så stor er aktiviteten for at skabe harmoni og sikre, at man får de optimale betingelser set fra de enkelte nordiske landes side for bedst at udnytte de fordele, der ligger i det europæiske marked, og tillempe egne standarder og normer, så der kommer det samspil, som er en forudsætning for udnyttelsen af det store europæiske marked.

Derfor er opgaven på ministerplan og i regeringerne i det væsentlige at samordne aktiviteterne, at styre dem, så vi ikke bokser i alle retninger på én gang, men gør en målrettet indsats, så vi hjælper hinanden i det samarbejde, som er kendetegnet for de nordiske lande. Jeg vil sige helt konkret, når vi stilles spørgsmål om Norden som hjemmemarked, at vi netop på foranledning af samarbejdsministrene i mini-